

Dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsinə dair

Tairə Axundova

Dövlət Gömrük Komitəsinin Akademiyası

Annotasiya. Bizim istifadə etdiyimiz dil yalnız müəyyən qaydalar sistemindən ibarət deyil. Dil bir-başa xalqın mədəniyyəti və fəaliyyəti ilə bağlı bir prosesdir. Mədəniyyətin ən böyük göstəricisi və bu mədəniyyətin bir nəsildən digərinə çatdırılmasında dilin əlahiddə rolu vardır. Linqvokulturologiya dil materiallarından istifadə edərək mədəni amillərin dildə necə əks olunmasını araşdırır. İnteraktiv bilik sahəsi olan linqvokulturologiya linqvistika və kulturologiyanın qarşılıqlı əlaqəsinə öyrənir. Semiotik səviyyədə, kodlaşdırma baş verəndə alınan biliklər sabitləşir və milli dildə xüsusi işarə olaraq qalır. Zaman çərçivəsində dünya haqqındakı biliklər dəqiqləşir, etnik təfəkkür zənginləşir, lakin ilkin təsəvvür işarələrin daxili formasında mühafizə olunur. Məqalədə dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi nəticəsində meydana çıxan multidisiplinar elm sahəsi olan linqvokulturologiyadan bəhs edilir.

Açar sözlər: dil, mədəniyyət, xalq, linqvokulturologiya, əlaqə

Məqalə tarixçəsi: göndərilib – 14.05.2024; qəbul edilib – 04.06.2024

On the relationship of language and culture

Taire Akhundova

Academy of the State Customs Committee

Abstract. The language we use is not just a set of rules. Language is a process directly related to the culture and activities of the score. The biggest indicator of culture and the transmission of this culture from one place to another, language has a special role. Linguistics studies how cultural factors are reflected in language using language materials. Linguistics, an interactive field of knowledge, studies the interrelationship of linguistics and culturology. At the semiotic level, when coding takes place, the acquired knowledge becomes fixed and remains a special sign in the national language. Over time, knowledge about the world becomes more precise, ethnic thinking is enriched, but the original idea is preserved in the internal form of signs. Linguistics, a multidisciplinary field of science that emerged as a result of the interaction of language and culture, is discussed in the article.

Keywords: language, culture, people, linguoculturology, communication

Article history: received – 14.05.2024; accepted – 04.06.2024

Giriş / Introduction

XX əsrin sonlarından etibarən multidisiplinar elm sahələri yaranmağa başlandı. Dilçilik və psixologiyanın qarşılıqlı əlaqəsi nəticəsində psixolinqvizm, dilçilik və etnoqrafiyanın qarşılıqlı əlaqəsi nəticəsində etnolinqvistika, dil və mədəniyyətin birləşməsi nəticəsində linqvokulturologiya sahələri yaranmışdır. Linqvokulturologiya bir multidisiplinar sahə kimi keçən əsrdə yaransa da, onun elmi-nəzəri əsasları V.fon Humboldt tərəfindən qoyulmuşdur. Dili “xalqın ruhu” adlandıran bu böyük mütəfəkkir, əslində, bu fraza ilə dilin birbaşa xalqın mədəniyyətinin insan nitqində təcəssüm olunmasını bildirmişdir.

N.Cəfərov dillə mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsini çox aydın şəkildə belə ifadə etmişdir: “...dil mədəniyyətdə olanı yalnız əks etdirmir, onu yalnız ifadə eləmir, onun içərisində boy atmaqla mədəniyyəti formalaşdırır, ancaq özü də mədəniyyət daxilində inkişaf edir” [4, s.146]. Linqvokulturoloji sahə mənaca yaxın, çoxsəviyyəli dil strukturu, ümumi və fərdin sintezi kimi anlayışlar sistemidir. Linqvokulturoloji sa-

hənin qurulması tədqiqatçını mədəniyyət abidələri və fraqmentləri ilə tanış etməyə imkan verir. Müxtəlif növ sözlər linqvokulturoloji məlumatları ehtiva edir: toponimlər, məişət əşyalarının adları, jarqonlar, pəremiyalar, küçə ritorikası nümunələri, onimlər, frazeoloji vahidlər. V.M. Şaklein diqqəti belə bir fakta cəlb edir ki, əcnəbi linqvokulturanın mənasını lüğətdə şərh edərkən, onu düzgün qavraması üçün öyrənilən dilin müvafiq mədəni ənənələrini nəzərə almaq lazımdır [18, s.84].

Linqvomədəni sahənin tərtibi adların – linqvokultural mənalarının daşıyıcılarının tapılmasının, onların semantik məzmununda ümumi və fərqləndirici xüsusiyyətlərin müəyyən edilməsinin və elementləri məntiqi-semantik zəncirlərlə birləşən “şifahi mozaika”nın qurulmasının nəticəsidir.

Deməli, linqvokulturoloji dəyərlər dilin tədqiqində məcburi komponent hesab edilməlidir. Dil mədəni dəyərlərin təcəssümüdür, ölkənin tarixini, dil və mədəni ənənələrini tanıdır.

Əsas hissə / Main Part

Araşdırmaçı və tərcüməçi başqa ölkənin imicini, özünəməxsus milli davranış elementlərini, nitq etiketi, mədəniyyət, ədəbi irsin və ünsiyyətin özünəməxsusluğunda köklənmiş mənəvi dəyərləri əks etdirən dünyanı fərqli ideoloji sistem kimi qəbul etməlidir.

Müasir linqvistikanın inkişafı kontekstində bədii mətnin linqvokulturologiya nöqtəyi-nəzərindən öyrənilməsi probleminə marağın artması müşahidə edilir. Linqvokulturologiya dilçilik, mədəniyyətşünaslıq, etnolinqvistika və sosiolinqvistikanın kəsişməsində yaranmış və bu gün öz inkişafının zirvəsində olan mürəkkəb elmi bilik sahəsidir.

E.M.Vereşaqına və V.G.Kostomarovun sözlərinə görə [12], linqvokulturologiya linqvistika və regionşünaslığın bir hissəsidir və S.G.Ter-Minasova [17] hesab edir ki, bu, mədəniyyətlərarası kommunikasiya nəzəriyyəsinin bir qoludur.

Bir sıra elm adamları da belə hesab edirlər ki, linqvokulturologiyanın formalaşmasının əsasını koqnitiv linqvistika çərçivəsində inkişaf

edən linqvo-psixoloji istiqamət təşkil edir ki, onun da əsas mövqeyi “dil məlumatlarını başqa elmlərdən sensorimotor, sensor qavrayış haqqında artıq məlum olanlarla birləşdirmək və uyğunlaşdırmaq”dır [13, s.23]. Bir çox tədqiqatçılar linqvokulturologiya ilə koqnitiv dilçiliyin (E.S.Kubryakova, N.F.Alefirenko, N.N.Boldirev, V.İ.Karasik və b.) sıx əlaqəsini vurğulayırlar [8; 9; 11; 14; 15; 16; 17]. Biz bir çox mütəxəssislərin ardınca hesab edirik ki, koqnitiv dilçilik və linqvokulturologiya bir-biri ilə sıx əlaqəlidir və eyni koqnitiv istiqamət çərçivəsində inkişaf edir.

Koqnitiv linqvistika və mədəni linqvistika həm oxşar, həm də fərqli cəhətlərə malikdir. Oxşarlıq dilin öyrənilməsinə, dildə insan amilinin tədqiqinə integrativ yanaşmanın, eyni zamanda, “konsepsiya” və “dünyanın konseptual mənzərəsi” anlayışlarının mövcudluğu ilə müəyyən edilir.

Linqvokulturologiyanın səciyyəvi cəhətləri onun “iki müxtəlif kodun – dil və mədəniyyətin

qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşan linqvistik işarələrin mədəni semantikasının öyrənilməsinə” yönəldilməsidir [14, s.30]. İnsan fəaliyyətinin milli səciyyəvi xüsusiyyətləri bədii mətndə ən aydın şəkildə təzahür edən dil vahidləridir. Bu baxımdan bədii mətnin milli-mədəni xüsusiyyəti böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Dil mədəniyyətinin əsas problemlərindən biri də konsept anlayışıdır.

Koqnitiv linqvistikada konsept “yaddaşın, mental leksionun, konseptual sistemin və beyin və dilin, dünyanın insan psixikasında əks olunan vahid mənzərəsinin konseptual sistemi” kimi müəyyən edilir [11, s.90].

Konseptlər müəyyən bir dilin linqvistik vasitələri ilə ifadə olunur. Onlar “dünya haqqında məlumat ehtiva edən linqvistik ifadələrə münasibətdə konseptual sistemin vahidləridir” [16, s.8]. Linqvokulturoloji nöqteyi-nəzərdən mədəniyyət konsepti “mədəni-mental-linqvistik təhsil” kimi nəzərdən keçirilir [17, s.43]. Linqvomədəni konseptin fərqli xüsusiyyəti onun dəyər komponentidir, belə ki, linqvokulturoloji konsepsiya cəmiyyətin dəyərlərinin sabit olduğu şüurun strukturu kimi çıxış edir [10, s.110-111]. Əgər koqnitiv linqvistika insan şüurunu və insanın dünya haqqında biliklərinin tədqiqi ilə məşğul olursa, linqvokulturologiya mədəni dəyərlər və onların dildə təcəssümü ilə bağlı məsələlərlə maraqlanır. Beləliklə, gördüyümüz kimi, linqvokulturologiya, bir tərəfdən, koqnitiv linqvistikanın, digər tərəfdən isə dilçilik və regionşünaslıq və mədəniyyətlərarası kommunikasiya ilə sıx bağlı olan linqvistika sahələrindən biridir.

Hazırda linqvokulturologiya, fikrimizcə, müstəqil elmi fəndir, onun əsas müddəaları məşhur alimlərin: Y.S.Stepanov, N.D.Arutyunova, V.V.Krasnıx, N.F.Alefrenko, V.A.Maslova, A.T.Xrolenkonun və başqalarının, eləcə də yerli dilçi alimlərin (D.U.Aşurova, A.E.Mamatov, M.R.Qaliyeva) əsərlərində işıqlandırılmışdır.

Linqvokulturologiyanın problemlərinə dair əsas əsərlər arasında N.F.Alefrenkonun “Linqvokulturologiya: dilin dəyər-semantik məkanı” [8] əsəri mühüm yer tutur.

Bu əsərdə linqvokulturologiya “həyati, sosial, siyasi, əxlaqi, dini və estetik dəyərlər”ə [9, s.9] əsaslanan “mədəniyyətin dəyər-semantik kateqoriyalarının linqvistik vahidlərinin seman-

tikasında nümayiş nümunələri”ni öyrənən elmi fənn kimi təqdim olunur [9, s.29].

Linqvokulturologiyanın bir elm sahəsi kimi öyrənilməsində rus dilçisi V.A.Maslovanın mühüm rolu olmuşdur. Onun araşdırmasında linqvokulturologiyanın fənlərarası xarakteri vurğulanır. Alim onu “lingvistik və kulturologiyanın kəsişməsində yaranmış” bir elm sahəsi kimi müəyyən edir. V.A.Maslovanın tədqiqatlarında belə fikir hakimdir ki, linqvokulturologiya “canlı milli dildə təcəssüm olunan və linqvistik proseslərdə təzahür edən maddi-mənəvi mədəniyyəti” öyrənir.

“Linqvokulturologiyanın əsasları” kitabının müəllifi A.T.Xrolenkonun iddiasına görə, linqvokulturologiyanın məqsədi “etnolinqvistika və onu təşkil edən fənlər tərəfindən toplanmış bütün məlumatları ümumiləşdirmək, dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqə mexanizmlərini müəyyən etməkdir” [18, s.30]. V.I.Karasikin konsepsiyasında linqvokulturologiyanı “dil və mədəniyyətin əlaqəsi və qarşılıqlı təsiri haqqında mürəkkəb elmi bilik sahəsi” kimi şərh edir [13, s.73]. Bu sahənin əsas vahidləri, alimin fikrincə, “adekvat başa düşülməsi üçün müəyyən xalqın mədəniyyəti haqqında əlavə məlumat tələb edən” mədəni konsept, eləcə də reallıqlar və fon dəyərləridir.

Yuxarıda qeyd olunan alimlərin linqvokulturologiya problemlərinə yanaşmalarında müəyyən fərqliliklərə baxmayaraq, fikrimizcə, linqvokulturologiyanın əsas nəzəri müddəalarını təşkil edən ümumi məqamları qeyd etmək lazımdır: bunlar dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi və qarşılıqlı təsir mexanizmləri haqqında müddəalar; linqvokulturologiyanın koqnitiv dilçilik, regionşünaslıq və mədəniyyətlərarası kommunikasiya ilə qarşılıqlı əlaqəsi, dilin dəyər-semantik məkanının öyrənilməsinin prioriteti və linqvokulturologiyanın antroposentrik istiqamətidir.

Linqvokulturoloji aspekt ən çox özünü bədii mətnlərdə büruzə verir. Bu baxımdan bədii mətnin linqvokulturoloji aspektinin öyrənilməsinə həsr edilmiş əsərlər xüsusi maraq doğurur. Mətnin təfsiri birbaşa mədəniyyətin təfsiri ilə bağlıdır, çünki həm mədəniyyət, həm də mətn obyektiv və subyektiv, məntiqi və emosional elementlər ehtiva edir. Bədii mətnin xüsusiyyətlərini nəzərə alan alim tamamilə haqlı olaraq

bildirir ki, mətnlər tarix, etnoqrafiya, milli psixologiya və s. haqqında məlumat anbarıdır. Başqa sözlə, bədii mətn xalqın milli mədəniyyətinin, milli mentalitetinin, mənəvi sərvətinin təzahürüdür [1, s.116-117].

D.U.Aşurovanın fikrinə əsaslanaraq hesab edirik ki, bədii mətn milli mədəniyyətin əsas mənbəyi kimi konkret xalqın mədəniyyətinin bütün elementlərini özündə cəmləşdirərək onu bütün rəngarəngliyi və zənginliyi ilə çatdırır ki, bu da bəşər mədəniyyətinin və sivilizasiyasının inkişafına töhfə verir. Bunu nəzərə alaraq bədii mətnin tədqiq edilməsi xalqın milli mədəniyyətini, mənəvi-əxlaqi dəyərlərini öyrənməyə imkan verdiyindən son dərəcə əhəmiyyət daşıyır.

O.Henrinin əsl mənəvi dəyərləri təsvir edən "The Gift of the Magi" ("Sehrbazların hədiyyəsi") hekayəsi bu baxımdan çox gözəl nümunədir [5, s.3-9]. Bu hekayənin faktiki məlumatları belədir: Milad bayramı ərəfəsində çox kasıb gənc cütlük, ənənəyə uyğun olaraq, sədaqət və sevgi əlaməti olaraq bir-birilərinə ən qiymətli hədiyyələr vermək istəyirlər.

Lakin pulun olmaması onları çox çətin vəziyyətə salır və hekayənin əsas qəhrəmanları Della və Cimi çıxılmaz addım atmağa məcbur olurlar. Della ərinə saat zənciri almaq üçün dəbdəbəli saçlarını satır, Cim isə həyat yoldaşına gözəl saç darağı almaq üçün saatını satır.

Müəllif bir-birini sevən bu gənclərin həyatından bu qısa epizodu nümunə gətirərək, ən yüksək insani dəyərlərdən biri kimi həqiqi hissin gücünü – sevginin gücünü göstərmişdir.

İlk baxışdan faydasız görünən hədiyyələr bu hekayədə sevgi, sədaqət, fədakarlıq və müdriklik kimi mənəvi dəyərləri simvollaşdırır. Təsədüfi deyil ki, hekayədə sehrbazın müdrikliyi ilə bu iki gəncin müdrikliyi paralel göstərilir, onların sevgi-məhəbbətləri müəllifin qeyd etdiyi kimi, hətta sehrbazın müdrikliyini belə üstələyərək ən uca insani dəyərdir.

Bu konseptual informasiya hekayənin sonunda müəllifin özü tərəfindən vurğulanır:

«The magi, as you know, were wise men-wonderfully wise men-who brought

gifts to the Babe in the manger. They invented the art of giving Christmas presents.

Being wise, their gifts were no doubt wise ones, possibly bearing the privilege of exchange in case of duplication» [5, p.9].

Milad bayramında uşaqlara, qohumlara, əzizlərə və dostlara hədiyyə vermək milli ənənəsindən bəhs etdiyindən bu hekayə milli-mədəni xüsusiyyətlər baxımından böyük maraq doğurur. Bundan başqa, bu hekayə həm də oxucunu İsanın doğulması ilə bağlı Bibliya əfsanəsinə və yeni doğulmuş uşağa hədiyyələr təqdim edən İsa əfsanəsinə istinad edən "The Gift of the Magi" adında olan mənəvi və dini dəyərləri əks etdirir.

Azərbaycan ədəbiyyatından İsmayıl Şıxlının "Dəli Kür" əsəri buna nümunə ola bilər. Əsərdə Novruz bayramı adət-ənənələri, papaqatma, qonşuya sovqatparma kimi milli adətlər canlı dil vahidləri ilə ifadə olunmuşdur.

"Novruz bayramı idi. Kənd uşaqları səbirsizliklə axşamın düşməsinə gözləyir, tez-tez xırman yerinə topladıqları ota baxırdılar. Onlar qucaq-qucaq küləş, saman gətirib otun üstünə atırdılar. Bundan başqa, əllərinə keçən quru çırpılan, odun qırıntılarını da buraya atırdılar. Onlar şər qarışan kimi tonqal yandıracaqdılar. Oğlanlar bundan başqa, meşədən uzun payalar kəsib gətirmişdilər. İri bir gərməni ortasından deşib həmin ağaca keçirmiş və lopa düzəltmişdilər. Tonqallardan başqa, damın üstündə lopa da yanacaqdı. Qızlar sakit oturmurdular. Özlərinə təzə paltar tikir, axşama qədər hazır edib geyməyə çalışırdılar. Gəlinlər yumurta boyayır, arvadlar tez-tez düyü arıtlayan qızlara göz yetirirdilər. Səmənilər süfrələrə düzülürdü. Hamı bayrama hazırlaşır. Varlı da, kasıb da çalışırdı ki, bu axşam süfrəsi boş qalmasın. Aylarla yığıqlarını bir gecə üçün xərcləyənlər də var idi" [7, s.203].

Novruz bayramında ev səliqə-sahmana salınır, milli şirniyyatlar bişirilir, milli xərəklər hazırlanır, sovqatlar hazırlanır, hörmətli qonağın şərəfinə qoç kəsilir. Linqvokulturologiya nöqtəyi-nəzərindən bu fraqment ona görə maraqlıdır ki, bu fraqmentin əsasında azərbaycanlı etno-mədəniyyətinin milli-mənəvi, əxlaqi dəyərlərinə söykənən milli bayram dəyəri təqdim edilir:

Tədqiqatçı D.Camali yazır: "...söz mədəniyyətin xammalıdır" [3, s.48]. Bütün xalqlar, millətlər dünyanı eyni cürə dərk etmirlər. "Dil mədəniyyət elementlərini özündə qoruyub hidz edir. Konseptlər mədəniyyət elementi olub linqvokulturoloji konseptlərdir. Linqvokulturoloji konseptlər dil, yaddaş və mədəniyyətin komp-

leks təhlilinə yönəlmiş mental xüsusiyyətli element olub müəyyən dəyərlilik dərəcəsinə malik olur. Linqvokulturoloji konseptlərin fərdi və ya kollektiv yaddaşda mövcud olaraq strukturuna obrazlı elementlər də daxil olur” [6, s.23].

“Sözlərin mənasında denotativ və konnotativ aspektlər özünü göstərir. Hər hansı bir əşyanın müəyyən dil kollektivində semantik baxımdan təsviri həmin əşyanın hansı sivilizasiya çərçivəsində nəzərdən keçirilməsindən asılıdır. Semantikaya, o cümlədən də konnotativ mənaya ekstralinqvistik amillərin böyük təsiri vardır. Dil vahidlərində özünü göstərən konnotativ seman-

tika dil və cəmiyyət, dil və təfəkkür, dil və mədəniyyət məsələləri ilə də sıx bağlıdır. Belə ki, hər hansı sözün konnotasiyası həmin sözün istifadəçisi olan millətlərin təfəkküründən, mədəniyyətindən asılı olaraq müxtəlif şəkildə təzahür edə bilər” [2]. A.Bəylərovaya görə, linqvokulturologiya birbaşa idrakla, təfəkkürlə, koqnitiv dilçiliklə də bağlı anlayışdır. Linqvokulturanın koqnitiv komponenti onun mənasının əsasını təşkil edir və linqvokulturoloji sahənin qurulması onun komponentlərinin bütün linqvokulturoloji sistemini mikrofreymlər kimi aşkara çıxarıb anlamağa kömək edir.

Nəticə / Conclusion

Beləliklə, insanlar arasında əsas ünsiyyət vasitəsi olan dil mənsub olduğu xalqın mədəniyyəti, etnoqrafiyası, adət-ənənəsi, həyat tərzilə sıx bağlı olub bir növ mədəniyyətlərin insan nitqində reallaşdırır. Dili mədəniyyətsiz, mədə-

niyyəti isə dilsiz təsəvvür etmək mümkün deyil. Bu iki amil bir-biri ilə sıx bağlı olub, dünya xalqlarının oxşar və fərqli mədəniyyətlərinin nəsillərdən-nəsillərə ötürülməsini təmin edir.

Ədəbiyyat / References

1. Ashurova, D.U. Text linguistics. – T.: Taffakur qanoti, 2012. – 204 p.
2. Bəylərova, A. Linqvokulturoloji kontekstdə konnotativ mənə https://www.academia.edu/41107417/Linqvokulturoloji_kontekstd%C9%99_konnotativ_m%C9%99na
3. Camali, D. Orxon-Yenisey abidələrinin linqvokulturoloji tədqiqi. – Bakı: Elm və təhsil, 2023.
4. Cəfərov, N. Multidisiplinar dilçilik. – Bakı: Elm və təhsil, 2021.
5. Henry, O. 25 Best stories. – M.: Ikar, 2014. – 212 p.
6. İsmayılova, A. Azərbaycan və ingilis dillərində mürəkkəb leksik vahidlərin linqvokulturoloji xüsusiyyətləri. – Bakı: AMEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu – Dilçilik araşdırmaları, – 2021, № 1.
7. Şıxlı, İ. Dəli Kür. – Bakı: Şərq-Qərb, 2005.
8. Алефиренко, Н.Ф. Лингвокультурология: ценностно-смысловое пространство языка. – М.: Флинта: Наука, 2010. – 288 с.
9. Алефиренко, Н.Ф. Современные проблемы науки о языке. – М.: Флинта: Наука, 2005. – 416 с.
10. Бабаева, Е.В. Лингвокультурологические характеристики русской и немецкой аксиологических картин мира: дис. ... д-ра. филол. наук. – Волгоград, 2004. – 438 с.
11. Большой англо-русский словарь/Под. руков. проф. И.Р.Гальперина. – 2-е изд., стереотип. – Т. 1-2. – М.: Русский язык, 1977. – 824 с.
12. Верещагин, Е.М., Костомаров, В.Г. Лингвострановедческая теория слова. М.: Русский язык, 1980. – 320 с.
13. Карасик, В.И. Языковые ключи. – Москва: Гнозис, 2009. – 406 с.
14. Кубрякова, Е.С. Категоризация мира: пространство и время: материалы науч. конф. – М.: Диалог – МГУ, 1997.
15. Маслова, В.А. Лингвокультурология. – М.: Академия, 2001. – 208 с.

16. Пименова, М.В. Введение в когнитивную лингвистику. – Кемерово: Кузбассвузиздат, 2004. – 208 с.
 17. Степанов, Ю. С. Константы: Словарь русской культуры: Изд. 2 - е, исп. и доп. – М.: Академический проект, 2004. – 990 с.
 18. Хроленко, А.Т. Основы лингвокультурологии. – М.: Флинта: Наука, 2008. – 184 с.
 19. Шаклеин, В.М. Лингвокультурная ситуация и исследование текста. – М., 1997. – 184 с.
-

О связи языка и культуры

Тайре Ахундова

Академия Государственного Таможенного Комитета

Резюме. Язык, который мы используем, — это не просто набор правил. Язык – это процесс, непосредственно связанный с культурой и деятельностью человека. Язык играет особую роль в качестве крупнейшего индикатора культуры и передачи этой культуры из одного места в другое. Лингвистика изучает, как культурные факторы отражаются в языке с помощью языковых материалов. Языкознание — интерактивная область знаний, изучающая взаимосвязь языкознания и культурологии. На семиотическом уровне, когда происходит кодирование, приобретенные знания закрепляются и остаются особым знаком в национальном языке. С течением времени знания о мире становятся более точными, этническое мышление обогащается, но исходное представление сохраняется во внутренней форме знаков.

В статье рассматривается лингвистика – междисциплинарная область науки, возникшая в результате взаимодействия языка и культуры.

Ключевые слова: язык, культура, народ, лингвокультурология, общение